

[Valdemar Thomsen.]

uredelig Fremstilling af politiske Foreteelser.

Der er slet ingen Tvivl om, at misvisende Artikler og Referater er Aarsagen til, at mange Vælgere bogstavelig talt ikke gider sætte sig ordentlig ind i de politiske Spørgsmaal, og det betyder efter min Mening afgjort en Fare for Demokratiet og for Aandsfriheden. Tidligere — det er nu snart mange Aar siden — da man udelukkende var henvist til at søge sin Oplysning i partipolitiske Blade, var der ikke noget at stille op med det Uvæsen, som en farvet og urigtig Fremstilling er. Nu derimod er der, hvis man altsaa vil benytte de Midler, der er til Raadighed, Mulighed for en Ændring paa dette for Folkeopdragelse og Folkesundhed saa afgørende Omraade.

Spørgsmaalet har, forekommer det mig, stor aktuel Interesse, ikke mindst for Offentligheden, og jeg vil derfor bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder her besvare følgende Spørgsmaal:

1) Var det med Ministerens Vidende og Vilje, at et Mindretal af Radoraadet forhindrede den sædvanlige Udsendelse af Valgtaler?

2) Er det med Ministerens Billigelse, at Radioen nu ved Folkeafstemningen skal forbeholdes de gamle Partier?

3) Er Ministeren stemt for, at Radioen i større Udstrækning end hidtil benyttes til at give reel og alsidig politisk Oplysning og Orientering?

Til Regeringen vil jeg til Slut sige, at hvis den agter at fortsætte paa samme Maa-de som hidtil — og den nærmeste Fremtid vil jo vise, om det er Tilfældet —, da kan det kun være et Tidsspørgsmaal, naar det store Flertal, ikke alene af Landmænd, men ogsaa af dem, der staar og falder med Landbrugets Købekraft, sammen med Landbrugets Organisationer afgjort og bestemt vil kræve økonomisk Ligeret for Landbruget gennemført, eventuelt ved Hjælp af de økonomiske Magtmidler, som Landbruget har til Raadighed. En saadan Udvikling kan forhales, derom vidner det sidste Valg; forhindres kan den i det lange Løb ikke; i den Henseende var det store Mejerimøde forleden godt at faa Forstand af.

Regeringen og dens Partier tager forhaabentlig ikke fejl af Valgets Resultat og Strømpil. Lad mig dog for en Sikkerheds Skyld nævne enkelte Tal. Det slesvigske Parti havde i 1932 9 868 Stemmer, i 1935 12 617 og nu 15 016. Nationalsocialisterne havde i 1935 16 257 og denne Gang 31 032 Stemmer. Socialdemokratiet mistede ved

dette Valg over 30 000 Stemmer. Her har vi ganske givet Valgets Tendens: et afgjort Udtryk for stigende Mistillid til saavel Styreform som System. Regeringen og dens Partier staar ved en Milepæl; fra nu af kan den kun vente, at det vil gaa tilbage, medmindre den i den ellefte Time erkender, at de hidtil fulgte Veje ikke fører til Maalet: rimelige Indtjeningsmuligheder og Arbejde til de arbejdsløse. Konsekvensen maa blive en økonomisk Politik til Gavn ikke for de faa favoriserede, men virkelig til Gavn for hele det arbejdende Folk, Landbruget og de arbejdsløse medindbefattet. Det, der spørges om og navnlig i denne Sommer bliver spurgt om, er, om Regeringen virkelig vil fortsætte en Politik, der gør de rige rigere og de fattige fattigere, eller om den i Lighed med andre Lande vil slaa ind paa det, som ogsaa den økonomiske Sagkundskab anbefaler: en tidssvarende Rente-, Valuta- og Pengepolitik. Det vilde nemlig være ikke alene den rigtige Landbrugs- og Samfundspolitik i et Bondeland som Danmark, men det er tillige, og det vil jeg gerne understrege, den eneste forsvarlige Grænsepolitik, der kan føres.

Oluf Pedersen: Fra Valgkampen ved jeg, at Venstre og Konservative vandt paa deres Tale imod Varefordyrelsen, og at Regeringen led sit Nederlag paa Valutacentralen. Selv om den højtærede Handelsminister i det socialdemokratiske Valgblad fortalte om den store Fremgang i dansk Erhvervsliv paa Grund af Importbegrænsningen — en Tale, der kun kan skyldes Uvidenhed —, troede Vælgerne ham ikke. De var aabenbart klogere paa Handel end den saakaldte Handelsminister og stemte derfor Valutacentralen ned. Partiet Venstre brugte med udmærket Resultat baade i Presse og paa Møder mine uomstødelige Tal om den Nedgang, der har fundet Sted i Danmarks Andel i Vareomsætningen, efter at vi var gaaet over til Valutacentralen. Der er for mig ingen Tvivl om, at vi derigennem har vor Andel i Venstres Fremgang, og at det for saa vidt maa forpligte dette Parti. De Konservative fik jo en Valgsejr, en Valgsejr, der for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller personlig var stor, ved Landstingsvalget maaske overvældende stor. At han sejrede over den endnu mere reaktionære Fløj, kan kun glæde mig, og der er Grund til at slaa fast, at ogsaa de Konservative for deres Vedkommende har ført deres Valgkamp ved at bekæmpe Varefordyrelsen.

Besyderligt er det, at man ude i Valgkampen fra alle Sider over for Vælgerne